

Ahir, poc després del migdia
vam anar al Pla dels Socs,
feia un sol tímid de gener
però convidava a viure.
No havíem tornat al Ter
d'ençà de joves
quan les dones hi anàveu a rentar
amb el carretó ple de roba.
Vam recordar el paratge d'arbres blancs
i també el de les set fonts
i d'on hi fèieu corredisses
per atrapar la pedra més bonica.

El riu anava baix i t'evocava, mare,
aquells diumenges il·lícits de pesca
amb 'sargentos que cumpliendo deberes'
trencaven d'un cop sec la canya a l'avi.
I t'evocava el vol més baix i curt
d'un aeroplà amb els colors francesos
estavellant-se en el talús del temps
i t'evocava falgueres i serps
i berenars a l'ombra d'uns estius
amb gust 'orange' a l'horta de ca l'Úrsula.

Tornàrem resseguides
de pedres i llots insalvables
i de morts que ens pessiguen
el record pantanós
—com ens pessiguen aquests joncs ressecs—.